

PÉK SÁNDOR, DR.

1923. augusztus 2. Sümeg, Zala vármegye – 2003. február 22. Budapest

1945-től a budapesti tudományegyetem joghallgatója volt, diplomáját 1951. november 29-én kapta meg, doktorrá 1957. február 16-án avatták. 1950. szeptember 30-án a Kispesti Járásbíróságon kezdett dolgozni, előbb fogalmazó, majd titkár volt. 1953. szeptember 19-ével az Újpesti Járásbíróságra nevezték ki tanácsvezető járásbírónak, ahonnan szűk egy év múlva, 1954. március 8-án visszatért a Kispesti Járásbíróságra. 1956. január 1-jétől a Fővárosi Bíróságon bíró, május 1-jétől tanácsvezető volt.

1958. szeptember 29-étől behívták az Igazságügyminisztériumba, ahol előbb az oktatási csoport főelőadójaként, 1958. december 19-étől a csoport vezetőjeként tevékenykedett. 1961. január 21-én osztályvezetővé léptették elő, de 1961. augusztus 17-étől ismét a Fővárosi Bíróságon folytatta pályafutását tanácsvezető bíróként. 1961. szeptember 1-jétől berendelték a Legfelsőbb Bírósághoz, ezzel megszűnt munkaviszonya az Igazságügyminisztériumban. 1962. január 15-én kapta meg kinevezését a Legfelsőbb Bírósághoz, ahol 1975. április 1-jétől tanácsvezető, 1988. augusztus 1-jétől főtanácsos volt. Az Elnöki Tanács 1989. október 13-án mentette fel, 1990. április 30-ától nyugállományba vonult.

Az 1956-os forradalom utáni kádári megtorlás során elsőfokú büntetőeljárásban 1958. április 24-én halálra ítélte Klenovszky Istvánt, akit – miután a másodfokú büntetőeljárásban dr. Cieslár Viktor tanácsa 1958. október 2-án helybenhagyta elmarasztalását – 1958. október 4-én kivégeztek.

IRODALOM

Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 213–214.